

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razun nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrlet in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

GENSILO

POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Stane 4 nvč.

Telefon št. 870.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi i. t. d. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Novejše vesti.

Madrid 9. Kraljica-regentinja se je posvečevala opetovano s predsednikom senata. Isti je priporočal kraljici, naj se ministerstvo preosnuje. Sodi se, da se novo ministerstvo zasnije s pomočjo Ganazo-a. Širijo se govornice o trdovratnem boju, ki naj bi se bil vnel pri Antilih med ameriškim in španskim brodogradom. Podrobnosti ni.

Keywest 8. Iz Port-an-Prince je došla nastopna brzojavka: Po poročilih iz Cap Haitien je ameriška eskadra admirala Sompona videla večeraj proti severu otoka 17 španskih ladij, vojnih in drugih. Večeraj tu sem došli pomorski potniki, da so dva dni popred čuli močno kanonado od severo-zapada sem.

Chikamanga 8. Kakor javljajo službeno se oborože 40.000 dobrovoljcev, — čim bodo nabrani — tako, da bode — prištevši že postavljenih 10 rednih polkov — ukupna vojna sila znašala 50.000 mož.

Madrid 9. V Linaresu so bili večeraj izgredi. Izredniki so opleniili mestno palačo in pobili vsa okna. Orožniki, prihitevši na lice mesta, so streljali. Uporniki pa so se odzvali streljanjem iz revolverjev tako silno, da so se orožniki morali umakniti. Vsega ukupe je bilo 12 oseb ubitih 15 pa ranjenih. Tudi po drugih krajih Španije je bilo izgredov.

Madrid 9. V pokrajinah Almeria, Jaen, Cuenca in Alicante je proglašeno obsedno stanje.

Bruselj 9. Tu bivajoči pretendent don Carlos je pisal markiju di Deralda pismo, v katerem pozivlja istega naj izključi iz stranke karlistov vse one, ki so se udeležili socialističkih izgredov. Pretendent meni, da je padee dinastije skoro gotov, ter da so sedanji upori organizovani od socialistov.

Madrid 9. V »cortes« ie odgovoril finančni minister na neko interpelacijo, da ne more prepričati izvažanja že prodanega žita, dokler se ne razglasi prepoved izvažanja.

Jeden poslanec je skušal dokazati potrebo, da se zasnije vrhno poveljstvo za vojne operacije, drugače ne bode praktičnih in ugodnih rezultatov. Vojni minister, pa je odgovoril, da tega ne treba, ker na Kubi, Portorico in Filipinih so generali, do katerih ima vlada popolno zaupanje.

Madrid 9. Tri španske torpedovke so dospеле do Kariških otokov. Špansko brodogradje, kolikor ga je v rezervi, odplove na Filipine.

Pregled po javnem gospodarstvu.

I.

O državnem proračunu za 1898. l.

Novi proračun, kateri je predložil zbornici finančni minister dr. Kaizl, je sicer po veliki večini delo njega prednikov, dr. Bilinskega in dra. Böhm-Bawerka. Kaizl je le popravil istega v nekaterih obzirih tako, da nam kaže vernišo sliko gospodarskega položaja naše države. Iz popravljenega proračuna vidimo, da se nam ne kaže bodočnost v najlepših barvah in da moramo računati s tem, da se zopet (prej ko prej) pokaže stara spaka — deficit, ali pa, da nas čakajo novi davki in pa znatno poviševanje starih! Kajti izdatki, zlasti vojnega proračuna, rastejo neprimerno hitreje, nego pa dohodki, in posledica tega je deficit, ali pa nova bremena. Kaizlov proračun kaže 747 milijonov potrebsčine za 1898 l. (v rednem proračunu 722 milijonov, v investicijskem okolo 25 milijonov), torej za 28½ milijonov več, nego za 1897. l. K temu prirastejo še dodatni krediti, kakor na pr. za kretske ekspedicije, za katero je bilo potrošenih 7 milijonov itd. Vojni minister zahteva 55 milj. izrednega kredita za pomnožitev mornarnice, ki bode pa razdeljen na deset let. Redni kredit za mornarico se zviša za pol milijona, za skupno vojsko za 5 milijonov, skupno bo torej treba za vojno upravo 11 do 12 milijonov več na leto, nego do sedaj. Uredba plač uradnikov, uradnih slug, profesorjev in duhovnikov, stala bode okolo

18½ mil. več, nego do sedaj na leto. Deželam je obljubila vlada dajati skupaj 10 milijonov od dohodkov iz novih davkov; treba bode tudi plačati občinam neko odškodnino za njih poslovanje v prenesenem delokrogu, za zgubljene doklade na indirektno davke in za dosedanji pivni krajevar, ko bode davek na pivo silno zvišan. Vrh tega kani vlada odpraviti novinarski in koledarski kolek ter mitnine, kar se bode moralo nadomestiti drugače. Vse te reforme bodo stale finančno upravo od 40—50 milijonov goldinarjev na leto.

Poleg tega bodo rasle tudi ostale redne potrebsčine hitreje, nego redni državni dohodki. Tako na pr. sodna reforma še davno ni izvedena finančno; investicijski proračun z letno potrebsčino od 20 do 30 milijonov provzroča stalni prirastek letnih izdaj za obresti in amortizacijo dolgov od 1½ milijona. Stavbe na državnih železnicah bodo zahtevale — v namene večje varnosti vožnje in radi večih stroškov vsled skrajšanja delavne dobe službojočega personala — vsako leto še velikih svot, predno bo vse v pravem redu. Tudi v drugih strokah nastanejo potrebsčine. Tako bo treba osnovati novih visokih šol (univerza v Brnu in v Ljubljani?), obrtnih, strokovnih in drugih učnih zavodov. Delo v politični upravi se množi čedalje bolj; tudi za trgovino, obrt in poljedelstvo bo trebalo v bodoče več storiti, nego se je do sedaj. Državni dohodki pa niso tako razpenjavi. Direktni davki so bodisi kontingentovani, ali pa mora država deliti z deželami dohodke iz istih; nade, stavljen v osebni davek, so nas razočarale popolnoma, kakor je izjavil minister, in nimamo nikakega povoda, dvomiti na resničnosti te trditve. Od indirektnih davkov stagnirajo nekateri popolnoma, da, donašajo celo manje, nego se je pričakovalo. Tako n. pr. davki na sladkor in sol — pri sladkorju si razlagamo to radi uvažanja zaeharina. Indirektni davki so vrgli lani sicer za 16 milijonov več, nego predlanskem, toda pomisliti moramo, da je bil davek na sladkor povišan od 11 gl. na 13. Ob enem se je pokazalo, da višanje indirektnih

PODLISTEK.

89

PREDNJA STRAŽA.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslov. Podravskega.

Med tem je na drugi strani reke tolpa Nemcev lovila plavajoča polena. Ko se jim je posrečilo ujeti kak veči kos, so kričali, smeje se: hura! In ko je nakrat priplavalo nekoliko polen, prevzela jih je taka vnetost, da so skupno začeli peti:

„Es braust ein Ruf, wie Donnerhall,
Wie Schwertgeklirr und Wogenprall:
Zum Rhein, zum Rhein, zum deutschen Rhein.
Wer will des Stromes Hüter sein?“

Lieb Vaterland, magst ruhig sein;
Lieb Vaterland, magst ruhig sein;
Fest steht und treu die Wacht, die Wacht am Rhein!
Fest steht und treu die Wacht, die Wacht am Rhein!“

Stanko je skočil s svoje deske. On, tako občutljiv za napeve, slišal je prvokrat v svojem življenju zbor, prepevan od več moških glasov. Pijanemu od radosti in solnčnih bleskov, se je dozdevalo, da sanja. Pozabil je, kje je, pozabil kdo je, marveč samo poslušal kakor bi bil okamenel.

Po kratkem odmoru, pretrganem po pljuskju in smehu, so Nemci pričeli znovič:

„Durch Hundert tausend zuekt es schnell,
Und aller Augen blitzen hell,
Der Deutsche bieder, fromm und stark,
Beschützt die heil'ge Landes Mark.“

Lieb Vaterland, magst ruhig sein,
Lieb Vaterland, magst ruhig sein,
Fest steht und treu die Wacht, die Wacht am Rhein!
Fest steht und treu die Wacht, die Wacht am Rhein!“

Fant ni čul izrazov (besed), ni pojmlil napeva, čutil je samo moč človeških glasov. Zdelo se mu je, da izza griča in izza reke plavajo nekaki valovi ter ga objemajo z nevidnimi rokami in ga, kakor božaje, posiloma vleko k sebi. Hotel je zdržati obrniti ter poklicati Andrejčka, toda ni mogel obrniti niti glave; hotel je stati na mestu, toda nekaj ga je porivalo naprej. Začel je torej iti, omamljen, iz početka polagoma, potem urneje, čimdalje urneje, naposled je začel teči ter je zginil za gričem.

A glasovi z one strani reke so klicali:

„Er blickt hinauf, in Himmelsau'n,
Die Heldenväter niederschau'n,
Und schwört mit stolzer Kampfeslust:
Du Rhein bleibt deutsch, wie meine Brust!“

Lieb Vaterland, magst ruhig sein.
Lieb Vaterland, magst ruhig sein.....“

Nakrat pa je umolknilo petje; čez malo časa se je razlegal krik:

»Pridi!... Pridi!...«

Polz in Ovčar sta prenehala z delom v hlevu in z lopatami v rokav sta poslušala pesem Nemcev. Nagla tišina in potem kriki so napolnili oba z začudenjem, toda hlapec je nekaj zbdlo.

»Hitite, gospodar«, je rekel Matija, odkladajoči lopato, »hitite pogledat, čemu se tako deró!«

»I... le tako jim je prišlo v glavo«, je odvrnil Polz.

»Pridi!« se je čul klie izza reke.

»Dirjajte vendar«, ga je silil hlapec, »ker jaz z mojo nogo ne morem, tam je nekaj...«

Polz je dirjal na vso moč proti reki, a za njim se je šepaje vlekel Ovčar. Spenjal se je uprave že na grič, ko ga je dohitel Andrejček vprašaje:

»Kaj se godi tam?... Kje je Stanko?...«

Na ušesa Ovčarja so doletale od daleč nekake besede. Obstal je ter zaslišal močan glas, klicajoči za vodo:

»Tako nadzorujete pri Vas otroke!... Poljska govosla!«

(Pride še.)

davkov ne znači vselej tudi razumno povišanje državnih dohodkov. To nam najlepše dokazuje dejstvo, da je konsum sladkorja manjši, odkar je povišan nanj davek. To je dr. Kaizl vrlo dobro vedel, dokler je bil — poslanec, sedaj pa, kakor minister, ne ve boljšega, nego da hoče še bolj višati te že razumno visoke indirektno davke; in to kar tri na enkrat: na sladkor, pivo in žganje! Torej baš na ona živila, ki so neobhodno potrebna masam, dobé zopet nove davke. Vprašanje je seveda, ali je to še mogoče, kajti draginja bo kmalu neznosna. Tvorina cena za kilogram sladkorja je 15 nvč., sedaj pa ga prodajajo vsled velikih davkov po 40 nvč. In ako državni zbor sprejme zakonsko predlogo o novih konsumnih davkih, stal bode 44 nvč. Tako bode s pivom in žganjem. Kakor se vidi, je naš davčni sistem na napačni poti. Tako višanje konsumnih davkov znači podraževanje velikim masam neobhodno potrebnih živil. Ker se zaslužek delajočega prebivalstva ne množi v tej meri, kakor se dražajo živila, mora se zmanjšati konsum na vsaki način in državni dohodki vsled tega ne morejo rasti primerno s povišanjem davkov. Poleg tega pa ima država še to škodo, da je delajoče prebivalstvo (vsled slabega hranjenja) manj sposobno za delo, nego je bilo prej. Posledica tega se kaže na naših industrijskih izdelkih.

Politični pregled.

Državni zbor. — Prihodnja seja gosposke zbornice bode dne 16. maja. Med drugim bode na dnevnem redu cesarska naredba o podeljevanju podpor iz državnih sredstev povodom elementarnih nezdod.

Delegacije. Včeraj so se sešle v Budimpešti delegacije. Predsednikom avstrijske delegacije je bil izvoljen načelnik poljskega kluba v zbornici poslanec, vitez Jaworski. Dobil je 43 od 53 glasov. Deset listkov je bilo praznih. Podpredsednikom je bil izvoljen grof Vetter. Predsednik Jaworski je povdarjal v svojem nagovoru, da treba obratovati vso skrb vojni in mornarnici, o čemer pa treba imeti pred očmi tudi gospodarsko položeno države. Zato treba omenjeno skrb spravljati v soglasje z dejstvom, da mora država skrbeti tudi za blaženje bede, naraščajoče zadnja leta. Ko je govornik omenjal jubileja cesarjevega, so ustali vsi delegatje. Vitez Jaworski je zaključil: »Gotovo govorim iz srea vsem členom te delegacije, ako predlagam, da o predstojećem vsprejemu delegacij poleg čustev zvestobe in udanosti izrazimo tudi najpriskrbenje čestitke našemu preljubljenemu cesarju.« Načelnikom najvažnejemu — proračunskemu — odseku je bil izvoljen baron Chlumetzky. Ta odsek se snide v četrtek, da vsprejme poročilo ministra za vnanje stvari.

Skupni proračun, ki ga je predložila delegacijam skupna vlada za leto 1899 izkazuje potrebščine 167,175.940 gld., za 5,990.915 gld. več, nego za tekoče leto. Pokritje se proračunava na 2,797.558 gld., torej znaša čista potrebščina 164,378.382 gld. Preostanki od carine se proračunavajo na 57,139.530 gld. Zunanje ministerstvo zahteva 4,142.200 gld. (več 129.300 gld.); državno vojno minist. 157,966.122 gld. (več 5,870.034 gld.). Specijalni vojni ordinarij znaša 129,907.848 gld., ekstraordinarij 11,217.014 gld. (več 3,510.034 gld.) Ordinarij za mornarnico 11,095.260 gld. (več 2,360.000 gld.), ekstraordinarij 574.600 gld. — Za leti 1898 in 1897 se zahteva naknadnega kredita 30,646.030 gld. gld. Za okupacijske dežele se zahteva 3,479.000 (manje 10.000 gld.) Iz vojnega budgeta se porabi 853.909 gld. za večerjo vojaštvu, ostalo za dobavo orožja itd. Kredit v znesku 30 milijonov 100.000 gld. se je porabil povodom kritičnega položaja ob grško-turški vojni in sicer 22,675.000 gld. za dobavo orožja in ostalo za drugo vojno potrebščino. Za pomnoženje mornarnice v znesku 5 milijonov se zahteva letos prvi rok 400.000 gld. Stroški za vzdrževanje vojakov na Kreti znašajo 453.030 gld.

Pripomniti bi bilo še, da so v včerajšnji seji delegacije vse nemške stranke podale izjavo, da se bodo sicer udeleževale razprave, toda povdarkerom, da iz tega ni smeti delati nikakih sklepov glede stališča teh strank o državnopravnih in drugih vprašanjih, ki se tičejo pogodbe z Ogersko in razdeljenja bremen med obema državama, primerne gospodarskim odnosjem. — Ta izjava

potrja povsem našemu menjenju, povedanem v zadnjem izdanju v notici »K položaju« ozirom na taktiko Nemcev: v zbornici poslancev obstrukejjo, v delegacijah pa — ne, nikakor ne!

Ogerska delegacija je izvolila Szella predsednikom, grofa Julija Szápáry-a pa podpredsednikom.

Deželni glavarjem na Gorenje Avstrijskem je imenovan znani odličnjak nemške katoliške ljudske stranke, dr. Alfred Ebenhoeh.

Volitve na Francozkem. — Včeraj so se pričele na Francozkem splošne volitve v zbornico. Do sedaj so znani nastopni vspehi: izvoljenih je 193 republikanov, 104 radikalov, 41 socialistov, 77 monarhistov. Posestno stanje v mandatih se ni spremenilo. Vse stranke so po kakov mandat pridobile, in kakov zgubile. Volitve so se vršile mirno.

Domače vesti.

Nikdar ga ne pozabimo!

Žalostno se razlega glas kontoveljskih zvonov nizdoli proti sinji Adriji; dušo nam pretresuje ta glas slednje pesmi zemeljskemu popotniku. Krsta, za katero stopamo krvavečega srea, krije nam nepozabnega

Dragotina Rupeno,

osmošolec,

ki nam je v nedeljo, 8. maja, po noči zaspal za večno v Gospodu.

Dragotin Rupena se je porodil v Rojanu kakor sin vbornih starišev, od koder se je kmalu preselil s svojimi stariši v bližino Miramara. Pohajal je gimnazij v Trstu in je bil do sedmega razreda gojence deškega semenišča. Sedmošolec je izstopil iz semenišča in se preselil k starišem, od koder je potem pohajal šolo skoro do drugega tečaja letošnjega šolskega leta. Bil je nadarjen, plemenit, blagosrčen mladenič, vzgledno ljubezniv, z čemer si je pridobival naklonjenost vsakega človeka. Že zgodaj se je vzbudila v njem pesniška žila; kakor pričajo njegovi prvi poskusi, nadejati se je bilo, da bode kedaj kaj iz njega. Delal je vedno, uril je svoje pero v vezani in nevezani besedi; učil se je postransko tudi drugih jezikov.

V njega bitji se je družila v lepem razmerju dvojna ljubezen: ljubezen do učenja in ljubezen do naroda. V dokaz te ljubezni bodi le omenjeno, da je v svoji boleznii večkrat potožil svojim prijateljem: »Ne teži me tolikanj bolezen, kakor misel, da si moji sošolci nabirajo dragih zakladov, katere bodo delili bratom svojim, med tem ko jaz tukaj polagoma ginevam, in pojdem morda s tega sveta kakor dolžnik svojememu narodu.« Večkrat nam je polagal na sree:

„Skrbi zase, ljubi brata,
Dvigni ga, odpri mu vrata,
In sodnik naj bo sree!“

Da ga je škoda, to nam dokazuje obče žalovanje po njem! Ne samo radi tega, da bi nam koristil, ampak tragično je tudi to, da je umrl toli mlad, in to sedaj, ob zvršetku gimnazijskih študij. — To nas navdaja z britkostjo! — Legel si, nepozabni prijatelj, k večnemu pokojju, v zgodnji mladosti, pred časom, prerano sebi, svojemu narodu in svojem, ki so Te ljubili tolikanj in toliko žrtvovali za Te, da bi videli nekedar svojega jedinea srečnega. — Božja dekla, bela smrt, pokosila je nadobudno evetko, pretrgala je nit življenja, ki je ugasnilo, ne da bi bilo moglo dovršiti svojo nalogo. — Ti pa, predragi prijatelj, ki gledaš v čredi snežnobelih krilatec z neba na nas, ki žalujemo ob tvojih zemeljskih ostankih, spominjaj se svojega idejala — naroda, prosí pred Bogom, naj izlije obilo mero sveče nanj! Žalujemo starišem, ki so zgubili edinega sina, bodi v tolažbo zavest, da delijo z njimi žalost po pokojnem Dragotinu njega

zvesti sošolci.

Koncert pevskega društva „Kolo“. Jako smo bili radovedni na ta koncert ozirom na to, da je nastopilo še mlado društvo, ki je imelo za časa svojega dosedanjega obstanka dovolj smole, kajti potikati se je moralo svojimi pevskimi vajami danes tukaj jutri tam ter ni uživalo posebnih simpatij v nekaterih krogih. Radovedni smo bili tudi zato, ker je bila na vspredu tega koncerta velika in težavna skladba »Križaci na morju«. Predno pridemo na kratko očno posamičnih tecek, hočemo tukaj omeniti nekoliko splošnega. Takoj ob vstopu v

predsobo prijetne redutne dvorane, je bilo opaziti veselo in živahno gibanje, Vsakdo je najprvo zapazil društvenike (kakih 100 jih je bilo), ki so se razločevali s tem, da so nosili vsi krasne, sedaj naročene čepice. Precej po 8 uri so bili skoro vsi sedeži že napolnjeni, med tem ko je bil prostor zadej še skoro prazen. Počasi se je napolnil tudi ta prostor. Z velikim veseljem smo konstatovali, da je bilo dobri 2 tretjini navzočega občinstva takega, katerega ne vidimo sicer na drugih koncertih in zabavah. Obžalovali pa smo vendar, in po vsej pravici, da je naša gospoda, sicer navadna na naših veselicah, blestela po svoji nenavzočnosti. Sedaj pa k stvari.

Vstopivši v dvorano smo gledali začudeno, da je prostor, namenjen za orkester — prazen. Pojasnilo smo dobili kmalo in moramo le odločno pohvaliti »kolaše« na odločnosti, s katero so jednostavno odpodili orkester, ki se je na skušnji pokazal absolutno nesposobnega toliko za spremljevanje, kolikor za samostalno proizvajanje. Od strani društva »Kolo« je bila to lepa obzirnost do občinstva, ki se ne daje rado mučiti po vsakem škripaču. Seveda nam more biti dovoljeno vprašanje, da-li ne bi bilo umestnejše naročiti nič dražjo vojaško godbo, nego take italijanske »orkestre«, ki menijo, da je za »ščave« vse dobro?! To je bila sicer ne mala zadrega in neprilichnost za društvo, a v tem večjo zaslugo moramo šteti istemu, da se ni dalo oplahiti in je častno izvelo svojo nalogo.

Vsega skupaj je nastopilo 65 pevcev in pevk.

Laharnerjeva »Gorska evetlica« je bila prva točka. Koj po prvih par taktih smo se prepričali, da so si peveci gotovi svoje stvari. Vsa ta skladba se je pela precizno, lepo in primerno besedilo pesmi. Opazili smo tudi, da imajo peveci v svoji moči pianissimo in forte, kakor treba neizogibno. Kajti brez primerne niansiranja nikdar ne občutimo onega, kar je hotel izraziti skladatelj. Prvič je nastopil v mestu to pot solist-baritonist gosp. Kragelj. Njega močni in posebno v nižih notah jako lepi glas je pripomogel mnogo do efekta, ki ga je dosegla ta pesem. Ni čuda, da je zvršetku pesmi sledilo burno odobravanje in sicer toliko, da se je morala skladba ponoviti. O ponavljanju je bil vspeh še boljši.

Bendelnovi »Križaci na morju«! Pred koncertom je bila sodba soglasna: »Kolaši« se upajo preveč! Ali ko so toli dobro proizveli prvo točko, misliti smo jeli: No, morda pojdejo tudi »Križaci«! In slo je izborno, nad vse pričakovanje. Tako težke skladbe ni pelo še nobeno naših pevskih društev v mestu in okolici. Na tem zboru smo se morali uprav diviti preciznosti, ki so jo dosegli še — tega ne smemo pozabiti — mladi peveci »Kola«. Razven malo premočnega alta in male negotovosti in nepreciznosti basistov — o katerih moramo priznati sicer, da so dobri — v viših notah, se je pela vsa skladba lepo ubrano. Spremljevanje je bilo primerno, pianissimi najboljši, tako, da je bilo čuti tu pa tam glas: To petje nas spominja nekako na Slavjanskega. V zboru »Križaci« je imela glavno ulogo solistinja, gospodč. Cerkvenik. Društvo »Kolo« se sme ponašati s tako močjo. A mi častitamo iz vsega srea tej gospodičini na toli lepem vspehu o nje prvem nastopu kakor solistinja. Dasi ni to kaka operna pevka, vendar si je pridobila vse simpatije občinstva, svojim ljubkim, milim in blagodnečim glasom. Da se je morala ta pesem ponoviti na toliko odobravanje in zahtevanje, je umevno ob sebi. Tudi je opravičena želja, ki smo jo slišali z nekaterih strani, da bi skoro zopet imeli priliko čuti to skladbo. O zvršetku te pesmi je bil poklonjem gosp. pevovodlju Vogriču lovor-venec, v priznanje za trud, ki ga je imel in za taki vspeh.

Tretja točka »Njega ni« se je pela sicer dobro in solisti so rešili dovolj častno svoje naloge. O tej skladbi govorimo natančneje niže doli.

»Savica«, moški zbor, se je pela le primerno dobro. Takt je bil prepočasen; drugi tenor in prvi bas pa sta bila mnogo pretiha v primeri z drugimi glasovi.

Valček po motivih iz opere »Jamska Ivanka« se nam ni zdel posebno srečen. Gosp. Kragelj se je pokazal tudi v tej skladbi kos svoji nalogi. Dolgi odstavček je izpel z lahkoto in gotovostjo kakor izurjen pevec.

Do tu smo omenjali vsega, kar smo smeli, oziroma tudi morali hvaliti. Sedaj pa moramo gratulirati, kar je graje vrednega.

Dočim smo morali izreči gosp. Vogriču kakor kapelniku svoje popolno priznanje ter mu čestitamo na vspehu, ki je bil res nepričakovan in v obstoječih razmerah naravnost izreden; obžalujemo pa, da se ne moremo izreči tako pohvalno o gosp. Vogriču-komponistu. In v tem pogledu moramo spregovoriti z gosp. Vogričem odkritoséno in jasno in to tembolj, ker naših dosedanjih namigljajev v tem obziru ni razumel ali ni hotel razumeti. Vsi navzočniki, s katerimi smo govorili o Vogričevi skladbi »Njega ni« — in mej temi je mož jako izobraženih v glasbi — soglašajo z nami popolnoma, da ista je brez vsake umetniške veljave, da ni lepa in še manj izvirna. Poleg vsega pa ima še to kardinalno napako, da se glasba prav nič ne strinja s pomenom teksta in da je celó z istim tu in tam v kričočem kontrastu. Vogričeva skladba se giblje vedno enakomerno, po motivih, ki se zdé našim ušesom stari, a ne posebno ljubi znanci, kakor kaka stara monotonna cerkvena pesem brez obzira na položaj, izražen v tekstu. In tista zaključna fraza, oni bolestni vsklik »Njega ni!«, v katerem bi se morale zrealiti vsa otožnost, obupnost in tragika s konečno tiho resignacijo položaja nesrečne, zapuščene deve, završuje v Vogričevi skladbi slovesno in veselo kakor kaka koračnica, bojna pesem ali napitnica v krepkem, lehkotnem dur-ovem akordu! Mi poznamo tri skladbe na isti tekst: veličastno Vilharjevo, ljubko Koejančičevo in umetniško dovršeno ter komplcirano Försterjevo, toda vse te zares umetne skladbe završujejo v pretresljivem mol-ovem akordu, kar se edino prilega situaciji. Tudi spremljevanje je preveč priprosto, šablonsko in monotono v tistim večnem »hum-ta-ta, hum-ta-ta«. Vrhu vsega je bil gosp. Vogrič tako nepreviden, da je svojo »skladbo« uvrstil takoj po tistem krasnem umotvoru, ki so Bendlovi »Križanci na morju«. Z obzirom na vse to in v spominu na prejšnje tako lepe skladbe naših priznanih komponistov, zložene na isti tekst, je morala Vogričeva skladba napraviti jako neprijeten utis. Svetujemo torej g. Vogriču, naj bi se, če že hoče komponirati, vsaj ne lotil takih pesmi, ki so že uglašene po komponistih, s katerimi se on, kratko malo, ne more meriti. Najbolje bi pa bilo, da bi ostal pri poučevanju petja in glasbe, kjer je popolnoma na svojem mestu in kjer ima jako hvaležno polje ter si nabere lahko nevenljivih zaslug, tudi če prepusti komponiranje v to bolj poklicanim.

Gledó igre treba reči kar naravnost, da je bila na tem koncertu sploh nepotrebna, ker program je bil itak zadostno razsežen brez iste. Če človek tri ure presedi ali celo prestopi, in mora potem še do pol ure čakati na pričetek igre, je naravno, da ga to jako zmuči. In ko bi vsaj potem zadobil zadoščenja po dobri uprizoritvi igre! Ako se igra izvaja dobro in ima poslušalec kaj užitka, rad pozablja na prejšnji trud čakanja. Tega pa absolutno ni bilo na nedeljski dramatični predstavi.

V prvi vrsti treba pokarati nekatere igrance, ker se niso naučili svoje vloge, vsled česar bi bil postal šepetalec lahko hripav samega napora. Pa ne šepetanja, skoraj bi rekli kričanja. To vendar ne more biti prijetno poslušalec, ko zna že naprej, kaj poreče igrance in da mora dvakrat poslušati iste besede.

V drugem pa se je igralo — kako bi rekli — presvobodno. Nekateri igralci so se posluževali mimike, ki ne prija nikaki igri in dramatik; tudi smeha se niso mogli vzdržati nekateri igralci. Najbolj pa, kar ni ugajalo, je bilo »kosilo zidarjev«, sestojéce iz »polente in radiča«. Še nikjer se ni videlo v Evropi, da bi ljudje, tudi najpriprostejši, jedli z golo roko zabeljen »radič«. Tu pa se je vendar v prvo videlo. Moj Bog, ali dotični res nimajo nič zmisla za to, kar se sme in kar se ne sme. Nič kaj okusno ni bilo videti od zabeljenega »radiča« mastne roke, katerega so tlačili v usta, prav počeno jedli in požirali. Zakaj da je moral biti »radič« zabeljen, tega res ne vemo. To je bilo naravnost neestetično. Kakor so priveli barona v samokolnici in nadaljnje »porabljanje« iste — vse to se je videlo bolj podobno pantomini v cirku, nego pa gledališko-dramatični predstavi. Razmerno dobro sta izvela svoji ulogi »baron Čížem« in njegova hči, ki pa so je sieer vedla tudi nekoliko okorno ter je izgovarjala pretrdo. »Mari« bi bila lahko boljja, če bi se, bila naučila malo boljše.

Vse te hibe pa, ki smo jih naveli, so bile le nasledki kakovosti nekaterih sklde, vnanje upri-

zoritve koncerta itd., in ne zmanjšujejo nimalo časti, ki si jo je steklo **pevsko** društvo »Kolo«, kateremu čestitamo še enkrat z željo, da bi je doseženi vspeh vspodbujal k trajnemu in neumornemu napredovanju.

Tužna Istra! Te dni sem bil pri prijatelju narodnjaku. Na njegovi pisalni mizi sem zapazil pismo v laškem jeziku, kar se mi je videlo nekako čudno, in to moje začudenje je zapazil tudi prijatelj. Ponudil mi je pismo, češ: čitaj! Da-si vem, da ima on, kakor trgovec, svojih poslov, vsprejel sem ponudbo ter čital te-le stavke: »Dragi gospod in prijatelj! Težko mi je pri sre, ko Vam moram pisati v tujem jeziku. Čič čiču mora dopisovati v laškem jeziku!! Ali, kaj hočemo: Vi niste krivi temu, ampak krivi so oni, ki Vam ne dajo prepotrebnih šol.« Bilo mi je zadosti! Položil sem pismo iz rok ter vprašal žalostno razjasnenja gornjim par stavkom. Naš do dna duše narodni Čič (Ribarič Šime) je vzdihnil globoko ter začel govoriti tako-le: »Jaz sem Čič in oni, kateremu je namenjeno to pismo je tudi Čič-narodnjak. Toda on ne zna čitati ne hrvaški ne laški in ker tam (v Rovinjski okolici) ne zna nihče čitati, mora siromak zahajati k Lahom! Da zbudem Laha, zato pristavljam vsikdar poročilom trgovske nravi še kako evetko na račun »avite culture!«

Tužna Istra! sem vsklikol in težko mi je bilo pri sre, osobito, ko sem pomislil na vso Istro in na tužne mi brate Istrane. Mislil sem in še mislim: Pride-li dan vstajenja Vam, revne istrske duše, ali ste pa obsojeni na večno trpljenje in preganjanje od strani onih, ki vpijejo vedno o svojem liberalizmu in o civilizaciji svoji?! Tužna Istra! Slavski.

Skušnje učiteljske usposobljenosti za ljudske in meščanske šole so se vršile v Kopru od 2. do 8. maja. Oglasilo se je 14 prosilec. Usposobljeni so bili za slovenske ljudske šole: Gospodičine: Klemenčič Betka iz Dobernič, Klemenčič Dragica iz Škocijana, Ličen Ema iz Sežane in gospodje: Jelinčič Rudolf iz Podbrda in Toroš Anton iz Srednjega na Goriškem. Za italijanske ljudske šole gč. učiteljice v Trstu: Alpron Olga, Covacich Roza in Mosettig Marija ter Hutter Susana iz Kormina. Gospodičina učiteljica na Proseku, Gregorič Marija, je dostala popolnilni izpit iz italijanskega jezika. Iz francošéine je bila usposobljena gč. Lauter Marija iz Trsta. Za meščanske šole je bil usposobljen g. učitelj Toros Viktor iz Trsta.

Vendar napredujemo! V nedeljo 8. t. m. je bil običajen somenj v Čezarih, ki pripadajo občini koperski. Nikdar to slavje ni bilo tako narodno. Ves kraj — ki šteje blizo 50 kmetov — je bil v novih, velikanskih narodnih zastavah. Opazili smo celó napise: »Živijo Spinčič-Laginja! Živela Istra naša domovina!« Godei so igrali slovenske napeve in po raznih krémah se je prepevala slovenska umetna pesem. To kaže, da napredujemo! Slava vam, hrabri Čezarei! Le tako uaprej in še ni slednji dan za naš obstanek!

Urnava uradniških plač. Iz Prage poročajo ne Dunaj: Minister finance, dr. Kaizl, se je baje izrazil privatno, da se plače državnim uradnikom uredi najkasneje do konec meseca julija.

Ciril-Metodova kava (v jako ličnih zabojčkah z narodnimi barvami) je že došla in so jo vsprejeli v svoje prodajalnice sledeči narodni trgovci: gg. Ivan Prelog, Josip Koejančič, Josip Štritof, Matija Kolman, Matija Milonig, Josip Kosak, Anton Godnig in Josip Rožane.

Ker je to blago najboljši izdelek te vrste in tudi cene niso nič više od tujega blaga, se je nadejati; da bodo slovenske gospodinje od sedaj naprej kupovale le »slovensko cikorijo« in to temveč, ker pride skoro ves čisti dobiček tega podjetja v korist naše prepotrebne družbe sv. Cirila in Metoda.

One trgovce, ki si niso še nič naročili, opozarjamo, da glavno zalogo kave družbe sv. Cirila in Metoda in razprodajo na debelo za Primorsko, Trst, Istro in Dalmacijo ima tukajšnja tvrdka J. Pipan & C. v Via Valdirivo št. 18.

Izlet hrv. pjev. društva „Jadranska vila“ z Sušaka v Trnovo-II. Bistrice je prenešen od 15. t. m. na 5. junija t. l. radi zaprek, nastatih nepričakovano. Tega izleta se udeleže še druga hrvatska društva iz Opatije, Lovrane, Voloskega, Kastva itd. Na ta izlet opozorimo še o pravem času.

Brzjavni promet z Italijo. C. kr. poštno in brzjavno ravnateljstvo v Trstu nam naznanja:

Zasebne brzjavke v Italijo morajo biti sestavljene v netajnem jeziku.

O jubilejski razstavi na Dunaju. Z Dunaja nam pišejo: Opozarjamo svoje slovenske rojake, ki pridejo na Dunaj na jubilejno razstavo, da morejo med tem časom uporabljati čitalnico »Slovenije«, VIII. Lederergasse 20, I. 5.

Vaje v bataljonu. Včeraj je odšel 5. bataljon polka št. 97 na vaje v Sežano. Vaje bodo trajale kakih 20 dnij.

Zahvala. Vovk Marija nam javlja, da je prejela 1 gl. pod »Ene, ki je čitala v »Edinosti« o Vaši bedi in ki želi da bi Vaša prošnja vzbudila mnogo usmiljenih sre«. Dalje je prejela udova po slugi »Del. podp. društva« 30 nvč., ki jih je darovala gospa I. M., 10 nvč. I. M., in 2 gl. 70 nvč., ki so jih darovali odborniki »Delal. podp. društva«.

Nesreča ne miruje nikoli. Ni bilo dovolj, da je Antona Macarola udaril konj (v Gorici dne 8. oktobra l. l.) tako močno, da mu je pokvaril nogo in da je moral ležati v bolnišnici radi tega celih 4 mesecev; še druge nesreče je bilo treba. Dne 8. t. m. je peljal isti Macarol svojim vozom v Križ neko družino. Na potu se mu je zvalil konj na tla in je erknil. Živina je bila vredna kakih 170 gl. Nesrečnežu je bilo vozarenje s konjem glavni vir, da je mogel počeno preživljati sebe, soprogo in 5 otrok; sedaj mu je odvzeto še to. Blagodušni Križani so prihileli revežu na pomoč, zloživši in podarivši mu nekoliko podpore. Hvala jim! Nesrečna družina je res potrebna podpore.

Nezgoda. Delavecem Alojziju Banovel, Antonu Kovač in Ivanu Jamšek se je odtrgal v luki jeden vagon, ki je priletel z vso silo v neki drugi vagon, katerega je skoraj zdrobil. Banovel je bil lahko poškodovan.

Tatvine. Predsinoči je bil ukraden čevljarju Franu Colja v neki krémi v ulici Cesti svršnik vreden 10 gl.

Perici Ivanki Geržel so odnesli neznani uzmo- viči 15 gl. perila.

45-letni Anton Z. iz Trsta je nameraval odnesti neki ženski, ki je molila v cerkvi S. Antona novega, mošnjček. Tahrat se mu ni posrečilo, ampak je bil zasačen in odveden v ulico Tigor.

Narodno gospodarstvo.

Gospodarske drobtine.

(Dopis.)

Ogerska vlada je odklonila predlog naše vlade, naj bi se odpravila carina na žito do konec junija t. l. To je nov dokaz madjarske brezobzirnosti proti nam. Čas bi bil, da se temu neznosnemu stanju uapravi konec, saj ni za to treba družega, nego odločnosti. Ako ogerska vlada misli, da sme zahtevati od naše strani vse obzirnosti in toliko popustljivosti, treba jej pokazati naposled, da se moti. Motivacija te nečuvvene odklonitve je piškava.

Ženini in cenjene družine, ki rabijo trdno pohištvo in tapetarije,

naj ne zamudijo obiskati zalogo

Viljelma Dalla Torre v Trstu
v ulici Cordatuoli šte. 2, blizu trga S. Giovanni,
kjer najdejo dobiček na vsem.

Moje pohištvo donese srečo.

ZALOGA POHIŠTVA

tvrdke

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Via Riborgo 21 in Piazza vecchia 2.

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal, vsakovrstnih slik, zimnic in pogrinjal. Na zahtevanje ilustriran cenik zastoj in franko. Naročeno blago se stavlja na parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

Ogerska vlada trdi, da bi se naši žitni trgovci, ako bi odpravili carino za to kratko dobo, tako založili s tujim žitom, da bi domači producenti po žetvi ne mogli prodati svojih pridelkov, ali da bi bili prisiljeni, oddati je pod ceno. Ta je bosa, ker toliko žita sploh ni na svetovnem trgu, da bi se mogli spekulanti z njim tako založiti, in pa tudi zato, ker je pač obema vladama znan približni kvantum, ki nam je potreben do prihodnje žetve. Treba bilo bi torej odrediti, da se carine svobodno uvede le toliko žita, kolikor odgovarja konsumu za to dobo. No, kaj so Madjarom mari naše potrebe? Njih vlada zastopa v tem slučaju interese nekoliko velikih mlinov na Ogerskem, kateri hočejo svojo moko neizmerno drago prodajati. Interesi prebivalstva so jim deveta briga. Čudno je tudi postopanje nemških nacionalcev, krščanskih socialistov in Mladočehov v našem parlamentu v tem vprašanju, kateri vsi so tudi proti odpravi carine, baje iz strahu, da bi imeli dobiček od tega le — spekulante.

Novi železniški minister Wittek si je s svojimi socialnimi preuredbami (skrajšanjem delavne dobe itd.) pridobil simpatije železniških delavcev in vseh naprednomislečnih ljudi. Sedaj bi moral gledati tudi v drugih obzirih, da zboljša, kar so zamudili njegovi predniki. Bušehradška železnica bode v teku jednega leta godna za podržavljenje, treba bode torej to akcijo začeti in spretno izvesti. Tudi severozapadno železnico lahko podržavi. Rok od jednega leta, ki ga ima železnica, da postavi še drug kolovoz (tir), kmalo poteče, kakor je že minola doba, v kateri bi bila morala predložiti odnosni proračun. Do sedaj še ni storila tega. Ako torej ne ustreže tem zakonitim zahtevam še v pravem času, imel bo minister pravico, storiti vse korake za podržavljenje, in upamo, da bo v tem srečnejši, nego je bil svoje dni grof Wurmbrand.

Različne vesti.

Nesreči. V Berlinu se je porušila te dni neka štirinadstropna hiša in sicer vsled eksplozije. Eksplozija je nastala v sobi študenta Hahna. Sodi se, da je eksplozija nastala tako, da je dijak prižgal kak plin. Isti se je namreč mnogo bavil s kemijo. Dijak je ostal mrtev na lieu mesta, neka druga oseba pa je močno ranjena. Drugi stanovaleci so bili zbrani v družbi v nekem spodajem prostoru hiše. Po eksploziji je nastal ogenj. Nekatere ljudi so gasilec rešili skozi okno.

V kraju Laszkovka, oddaljenem kake tri milje od Černovic v Bukovini, je nastal te dni grozen požar. Vpepeljenih je nad 30 hiš. Ubogo ljudstvo je vse zbegano in preplašeno.

Napad na grškega kralja Jurija. — Včeraj zjutraj sta bila obglavljena Karditzi in Georgis, ki sta bila nedolgo temu napadla grškega kralja, streljaje na istega, ko se je vračal s sprehoda v mesto.

Včeraj je umrl na Dunaju nagle smrti državni posl. dr. Gustav vitez Wiedersperg. Zadel ga je kap. Pokojnik je bil člen konservativnega plemstva češkega in je bil v 58 letu svoje dobe.

V Banjaluki pa je umrl v 63 letu svoje dobe bivši vojvoda Črnogorski, Vrbica.

Mestno železnico na Dunaju so otvorili včeraj ob novozvočnosti cesarjevi. Lokomotivo je blagoslovil kardinal Gruseha.

Nesreča na železnici. — Včeraj ob 2 uri popoldne je trčil brzovlak, ki je prihajal iz Bazela, pri staciji Fulains poštanim vlakom. Tri osebe so bile usmrtnjene in deset ranjenih.

Koledar:

Danes v torek 10. maja: Antonin škof; Izidor spoz. Jutri v sredo 11. maja: Maurert, škof; Gandolf, opat.

Solčni: Lunni:
Izhod ob 4. uri 14 min. Izhod ob — uri — min.
Zahod „ 7. „ 39 „ Zahod „ 7. „ 37 „

Ta je 20. teden. Danes je 129. dan tega leta, imamo toraj še 236 dni.

Zadnje vesti.

Madrid 10. Iz Havane javljajo oficijelno: Dve ameriški ladiji sti skušali foreirati kanal Cardenas in sti streljali na tri španske topnjače. (Cardenas je mesto na severni obali Kube.) Po dveurnem ognju so bili Amerikani prisiljeni umakniti se. — Glasom oficijelne brzozjavke iz Portorico se

je posrečilo španski ladiji »Paulina«, preganjeni od neke ameriške ladije, dospeti v pristanišče.

Minister za kolonije je dobil baje brzozjavko iz Portorico, naznanjajočo, da se ameriško brodogradnja pripravlja na blokiranje Portorico.

Vzdržuje se govoric, da je špansko brodogradnja dospela pred Martinique. (To je francoska kolonija v Antilih, vztočno od Kube.)

Dunaj 10. Ministerski predsednik grof Thun odide danes v Budimpešto, da bo navzoč na vsprejemu delegacij po cesarju.

Budimpešta 10. Nekateri listi hote vedeti, da bode letošnji nagovor cesarjev do delegacije posebne važnosti sosebno z ozirom vztočno vprašanje in na potrebno pomnoženje naše vojne mornarice.

Petrograd 10. Tukajšnji listi pričakujejo velikim zanimanjem nagovor avstrijskega cesarja do delegacij, in sicer z ozirom na sedanje mednarodno položaje. »Novosti« menijo, da cesar Fran Josip ne bode mogel drugače, nego da omeni vztočno vprašanje, odpozvanje avstro-ogerskih vojakov s Krete in sedanjo špansko ameriško vojno; in to tembolj, ker Avstro-Ogerska vlada še ni proglašila svoje nevtralnosti.

Revolucija lačnih želodcev.

Milan 9. Uporniki so napadli včeraj neko prodajalnico zlatnine. Drugi so se hoteli polastiti Porte Sempione. Vojaki so jih razpršili. General Pelloux zbira v Lodi vojaštva v pomnoženje garnizije v Milanu. Danes, v ponedeljek, je bilo v notranjem mestu tiho, kakor na grobiščih. Zaprl so socialistička poslance Furatija in Bisolatija, ter »tovarišico« prvega, doktorico Kulicijov. Govori se, da je zaprt tudi urednik lista »Osservatore Cattolico«, Albettrario. Plina primanjkuje, ker strajkajo kurjači.

Milan 9. Na večer ob 7. uri je bilo novih izgredov. Streljalo se je zopet med vojaki in uporniki. Zaprl so tudi poslance Costa. Dve sto izgrednikov se je zaprlo v neki samostan.

Padova 9. Tu so zaprli nekoliko socialistov.

Rim 9. V Gonzano in Pontedera je bilo demonstracij radi draginje kruha. Vojake in policije so obmetavali kamenjem. Poslednji so morali rabiti orožje. Na obeh krajih je bilo ubitih 5 oseb. V Milanu so tovarne začele zopet delati.

Rim 9. »Tribuna« objavlja oster članek zoper one, ki sejejo nemir v človeški družbi.

»Opinione« pozivlje vse stranke na zloznost v teh trenutkih. Zdravila ne bo lahko najti, a nemožeče ni; ne smemo pa se varati — tako meni rečeni list —, da v nas imamo to neugodnost, pred pred drugimi narodi, da imamo spor z cerkvijo »Osservatore romano« pravi, da dogodki v Milanu predstavljajo socialno revolucijo, ki je dozorela v idejah in se pojavlja na ulici.

Danes popoldne so došla nastopna poročila: **Neapelj 10.** Tu je bilo včeraj izgredov. V pokrajini Neapeljski se je proglašilo obsedno stanje.

Milan 9. Tekom današnjega dne se je zbrala razsajajoča množica le jedenkrat, toda razgrajanju so storili kmalu konec. Kakih 200 izgrednikov so zaprli.

Dunajska borza 10. maja 1898.

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	102—	102-10
„ v srebru	101-85	101-80
Avstrijska renta v zlatu	121—	121-15
„ v kronah	101-85	101-90
Kreditne akcije	357-75	358-25
London 10 Lsr	120-85	120-85
Napoleoni	9-55	9-55
20 mark	11-78	11-77
100 ital. lir	44-40	44-45

Trgovinske vesti.

Budimpešta. Pšenica za maj-juni 15-15—15-20. Pšenica za september 10-98 do 10—. Oves za spomlad ——. Rž za september 8-33 do 8-36. Koruza za maj-juni 1898. 6-28 do 6-30

Pšenica: ponudbe in povpraševanja dobre — Prodaja 25.000 meterskih stotov. Vreme: lepo.

Havre. Kava Santos good, average za maj 36— za september 36-75 frankov za 50 klg.

Hamburg. Santos good average za mesec maj 29-75 za juli 25-75 za september 30-25 za december 30-75

Kašelj, hripavost in prsni katar

ublažuje in zdravi

»planinski zeliščni sok«

iz »Deželne lekarne pri Mariji Pomagaj« M. Leusteka v Ljubljani.

Cena 1 steklenice 50 novč. Razpošilja se z obratno pošto najmanj 2 steklenici. II

Vabilo

VI. redni občni zbor

„Tržaške posojilnice in hranilnice“,

registrovane zadruga z omejenim poroštvom.

Ker občni zbor sklican na 8. maja

po § 49. zadr. pravil ni bil sklepčen, sklicuje se v smislu istega § občni zbor

v nedeljo, 22. maja 1898. t. l. ob 9. uri predpol.

v prostorih „Slovske Čitalnice“,

v ulici S. Francesco št. 2, I. nadstropje.

DNEVNI RED:

1. Letno poročilo in potrjenje letnega računa.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Poročilo o gospodarstvu z rezervnim zakladom.
4. Razni predlogi.
5. Volitev načelnštva.
6. Volitev nadzorništva.

Na obilno udeležbo vabi

Načelnštvo. II

TRST, v maju 1898.

Tržaška posojilnica in hranilnica,

registrovana zadruga z omejenim poroštvom,

v ulici Molino piccolo št. 1

se preseli meseca septembra v nove prostore

ulica S. Francesco št. 2, I. nad.

(Slovska Čitalnica).

Hranilne uloge se sprejemajo od vsakega, če tudi ni ud zadruga in se obrestujejo po 4°/_o. Rentni davek od hranilnih vlog plačuje zavod sam.

Posojila dajejo se samo zadružnikom in sicer na vknjižbo po 5¹/₂^o/_o, na menjico po 6°/_o, na zastave po 5¹/₂^o/_o.

Uradne ure so: od 9—12 dopoldne in od 3—5 popoldne; ob nedeljah in praznikih od 10—12 dopoldne.

Izplačuje se: vsaki ponedeljek od 10—12 dopoldne in vsaki četrtek od 3—4 popoldne.

Poštno hranilnični račun 816.004.

Hotel Volpich
„PRI ČRNEM ORLU“ (AQUILA NERA)
 TRST — Via S. Spiridione, Corso, Via S. Nicolò — TRST
 Najbolj v središču mesta ter na novo opravljen.
KOPELJI, VOZ K VSEM VLAKOM.
 V prtilju
 „Restavracija Pilsen“ od F. Volpicha.

Zavod za uniformiranje in civilna krojačnica
Fraňa Jiras
 ulica Caserma 9 — v Trstu — ulica Caserma 9
 Priporoča se
za napravo uniform in civilnih oblek.
 Postrežba poštna.
 Zaloga vseh vrst za uniforme po tovarniških cenah.

Pomladansko zdravljenje.

ZDRAVLJENJE KRVI

Čaj „Tisočerni cvet“ (Milleflori).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. — Jeden omot za ozdravljenje stane 50 nvč. ter se dobiva v odlikovani lekarni PRAXMAREB „Ai due Mori“ v TRSTU, veliki trg.

Tudi za 55 nvč. v markah dopošlje se franko.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL
Rafaella Italia
 TRST — Via Malcantone št. 1 — TRST
 Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnice in peresnice, ogledal in železnih blaga, po cenah, da se ni bati konkurence.